

**Lidia Lazu - Poezii
prezintă- Melania Rusu Caragioiu**

Cu mult Bine și cu mult drag v-am citit, Iubita noastră Artistă **Lidia Lazu**, Poeziile acestea sunt o adevărată lecție de artă poetică nouă care ar trebui să ne deschidă drumul însorit al unei poezii noi, actuale, indiferent în ce perioadă le-ați creat Dumneavoastră. Aceste poezii îmi amintesc de melopeele Domniei voastre create ad hoc atunci când peisajul vă inspiră, iar noi vă auzim.

Aceste poezii mai reflectă și multa bunăvoință când prezentați o persoană în fața ecranului întors spre noi, spre sufletul nostru. Mulțumim cerului pentru că v-a dăruit aceste mari daruri și pentru că noi ajungem să ne bucurăm de apropierea lor.

Multe felicitări și nu uităm să întrezărim ceva inspirație și din albastrul Lacului Văcărești cu toată istoria lui veche din zona pozitivă a existenței.

Este suficient să rostești vechiul nume Văcărești, ca să începi în gând a declama iubirea gingașă și de...tot: „într-o grădină...” Poeziile sunt datate în perioada unei pandemii invinse când soarele vieții încearcă să aștearnă o pioasă speranță pentru vieți trecute și viitoare.

Vă admirăm, vă mulțumim și vă iubim mult,

Melania Rusu Caragioiu

În zbor vălurit

deasupra apei
într-un avânt nebun
ai apropiat cerul de noi
așa de mult
încât i-am simțit unda

și ne-am trezit
într-un alt timp
într-un alt loc
cu o mulțime de lebede
în jurul nostru
dansând perechi-perechi
cu lungile gâturi împletite
la nesfârșit -
ca și cum cineva
le învățase
să dea vrajă aceluși timp
fermecat
prin care nu poți străbate decât o singură
dată
ca-n vis

în rest
este o apă întinsă

liniștită
pe care nici nu poți s-o vezi
prin desimea trestiiilor -
iar de atins
nici atât

10 03 2021

În apa asta sângerie

la limita cu infernul
păsările se spală
înoată
se hrănesc
și ca prin minune
rămân albe-albe

iar noi ne întoarcem oprimați
și ne ținem după mireasma
florilor de lămâiță
până aproape de intrarea
în blocul nostru
pe care nu l-au înfrumusețat
nici salcâmi înfloriți
nici mulțimea de trandafiri
prinși peste iarnă
în peturi tăiate
nici crinii cu petale
ca săbiile pentru scrimă

dintr-odată
fără să aflăm cine a înfăptuit
minunea
a apărut o mică grădină
cu pomi japonezi
ca o alee mărginită de flori rare
și cu un suflu sărat –
ca și cum am fi
la câțiva pași de țărmul mării –
unde-or fi dispărut
mulțimea de mașini și mazăga în care

se-nșurubaseră?

28 03 2021

În noaptea care-a trecut

am călătorit
fără o clipă de răgaz -
n-aș fi vrut să tulbur
nicio vietate
și atunci am mers prin Sienna
numai pe minunatele străduțe
întortocheate
de pe vremea romanilor
pe unde nu se-aude decât foarte rar
cântecul unor greieri
ascunși în crăpăturile zidurilor
de piatră șlefuită
și potrivită așa de bine
că n-au clintit-o mileniile nici cu atâta -
pe-acolo miroase a flori de portocal
și nu m-aș mai fi întors
dacă n-ar fi fost
atât de urgent necesar
să ud florile din logie
și pe cele de la fereastră
în continuă pândă
și așteptare

Poezia se preumblă

singură
pe după ulucile de la drum
și mirosul ei etern
mă îmbată –
oricât de iute aș alerga
ea e mult înainte-mi -
își vede de cale
și de mine nu-i pasă

dar am să încerc un vicleșug:
n-am să mă mai mișc
și atunci ea, în fugă bezmetică
mă va izbi
ca un trăsnet
și mă voi trezi
drept în adevărul ei
miraculos

și mă va acoperi
cu o pulbere străvezie
de care nimeni altcineva

ori altceva
nu va putea s-o înlăture

abia atunci
mă voi simți complet
împlinită
și gata pentru lunga
obositoare
și nemaivăzută
călătorie spre cele mai curate
și uluitoare
locuri atât de bine ascunse
de o lumină palidă
și mare

31 03 2021

Lidia Lazu

SAGA PUBLISHING
2023

